

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

DANIELA ANTON

Am îndrăznit
să îl aștept

„MIC TRATAT DESPRE IUBIRE”

Libris
EDITORIAL

BRAȘOV, 2018

CUPRINS

PARTEA I

ARGUMENT	9
INVITAȚIE CĂTRE TEMPLUL IUBIRII DIN TINE	15
PREAMBUL LA IUBIRE	19
CE ESTE IUBIREA?	23

PARTEA II

POVEȘTEA PRIMORDIALĂ.....	25
IUBIREA CA UN ÎNTREG	37
IUBIREA NEÎMPĂRȚĂȘITĂ	45
FIRENZE - PE URMELE LUI DANTE ȘI BEATRICE.....	57
RECONSTRUCȚIE. ÎNTÂLNIRI REVELATORII	67
DURERILE DIN SUFLET	77

PARTEA III

CALEA CĂTRE IUBIREA CONȘTIENȚĂ.....	81
CONCLUZIE.....	113
ANEXE	115

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

INVITAȚIE CĂTRE TEMPLUL IUBIRII DIN TINE

Iubirea... emoția și sentimentul cel mai înălțător, scânteia divină din sufletele noastre... Spațiul sacru al sufletului nostru.

Iubirea celuilalt începe cu iubirea de sine. Mai știm să iubim cu adevărat astăzi, sau ar trebui „inventat” un nou mod de a iubi, adaptat timpurilor moderne, tehnologiilor și aplicațiilor pe care le folosim în menținerea inclusiv a relațiilor de iubire?

Există iubiri din copilărie, din adolescență, iubiri uitate, pasagere, neîmpărtășite, care ne-au condus spre devenirea celei mai bune versiuni a noastre, „acele false iubiri” *care ne conduc spre unica, marea iubire.*

Recitind un gând al unei colege, menționat pe o ilustrație, cu care se intersectase la un loc de muncă, B. îi scrisese ca un gând-intenție pentru ea: „Îl vei întâlni pe El, atunci când îl vei găsi pe Dumnezeu”... La acel moment nu acordase semnificația cuvenită acestui detaliu, avea dubii, mai ales în suflet.

Poate te vei întreba *ce rol are Dumnezeu în „ecuația iubirii”*. Îți voi răspunde că e Totul... făcând referire la

iubirea adevărată, conștientă, care te ajută să evoluezi și să creșteți împreună pe toate planurile, și nu la sporadicele intersecții în plan fizic sau la convențiile și rolurile sociale prescrise.

Mi-a fost teamă să iubesc, să ofer, am crezut că nu voi fi iubită... până nu am învățat să mă iubesc cu adevărat pe mine, și știu că sunt pe drumul bun, la foarte puțin spațiu temporal de a găsi ceea ce mereu am crezut, cu fiecare experiență trimisă sufletului meu spre *Învățare* așa cum a fost, am învățat să mă deschid și să ofer, să conștientizez mai întâi ceea ce am de oferit.

Atunci când sufletele unui EL și unei EA își zâmbesc autentic, asta spune mult, chiar dacă ei nu pot dezvolta o relație. Poate exista la un moment dat și această formă a iubirii, din care înveți chiar destule.

Sunt recunoscătoare că am experimentat-o!

Cu fiecare experiență semnificativă aveam să descopăr și să lucrez mult cu mine, atât cu partea de *Lumină*, cât și cu cea de *Întuneric*, echivalente, în psihologia lui C.G. Jung, cu conceptele de *umbră* și *individuație*.

„Actul acesta constituie fundamentul indispensabil al oricărei cunoașteri de sine și de aceea întâmpină o considerabilă rezistență... Aceasta este prima probă de curaj cerută de drumul spre interior, o probă care-i sperie pe cei mai mulți căci întâlnirea cu sine însuși face parte dintre acele lucruri neplăcute pe care le evităm atâta timp cât putem proiecta în exterior tot ceea ce este negativ.” (C. G. Jung)

Lucrând cu tine, împrietenindu-te cu tine, acceptându-te în întregime, cu luminile și umbrele, vei

învăța să reconsideri tot ceea ce ai înregistrat despre tine, vei trece prin filtrul minții și al sufletului, vei învăța să selectezi ceea ce e esențial, vei învăța să descoperi ceea ce iubești, vei renunța la ceea ce nu îți mai este de folos, **vei ajunge să te iubești...**

Ceea ce mă face să consider că suntem pregătiți să primim marele *Dar* al vieții, așa cum eu îl consider, doar atunci când suntem demni, în baza aceluși „travaliu” asiduu.

De asemenea, ar fi un frumos gând ca acest proiect de suflet, concretizat sub forma acestei cărți, să reprezinte o „pledoarie” pentru Iubirea adevărată, singura care îți dă forța de a depăși alături de El/Ea orice...

Iubirea, cale către Cunoaștere... acesta fiind unul din SENSURILE ei, dincolo de dorința de a împărtăși.

Nu ajungem să iubim cu adevărat, pentru că trăim de cele mai multe ori în iluzii transmise prin mecanismele perfecte ale perpetuării aceluiași tipare și roluri sociale.

Mai știm oare să iubim cu adevărat?

Vreau să cred că da, avem această „nevoie” codată, amprentată în suflet... Și către ea aspirăm. Fără acest legământ și simțământ viața nu ar avea Sens, **iubirea fiind unul dintre sensurile vieții.**

Dar cum viețile cu actorii lor sunt diferite, așa și sensurile sunt diferite.

„Unicitatea și specificul sensului constau în faptul că acesta trebuie și poate fi îndeplinit numai de către omul însuși.”¹

Aveam să înțeleg, prin intermediul perioadelor parcurse, că fiecare are propriul proces, de o valoare inestimabilă, proces diferit.

1. V. E. Frankl – *Omul în căutarea sensului vieții* – pg. 6

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

PREAMBUL LA IUBIRE

Nu își propusese să scrie inițial o carte despre iubire, dar așa s-a întâmplat. Dincolo de a fi un clișeu, a resimțit această nevoie și nu doar pentru ea, își dorea să fie un „reminder” a ceea ce ar trebui să însemne iubirea și cum ajungem către ea, prin noi înșine și prin Dumnezeu în primul rând.

Așa cum *J.O. y Gasset*, în *Studii despre iubire*, identifica, realitate evidentă, astăzi poate mai mult ca oricând, „*Sunt multe iubiri în care există de toate, mai puțin iubire autentică. Există dorință, curiozitate, obstinație, manie, ficțiune sentimentală sinceră, nu însă cea caldă afirmare a celeilalte ființe, oricare i-ar fi atitudinea față de noi înșine. Cât despre iubirile în care o găsim efectiv, se cade să nu uităm că ele conțin și numeroase alte elemente pe lângă iubirea stricto sensu.*”²

Elementele identificate de *J.O. y Gasset* puteau fi percepute și interpretate, din punct de vedere psihologic și nu numai, ca breșe sau forme false în care iubirea se prezintă la un moment dat în viețile noastre sau chiar o

2. Jose Ortega y Gasset – *op.cit.*, p.35

combinație între acestea, care, cu trudă și conștientizare, pot fi eliberate, „arse”.

De ce un Preambul la Iubire? Pentru că în Iubire trebuie să fii pregătit cu adevărat, mai ales pentru iubirea adevărată care te împlinește, una singură, aș *îndrăzni* să afirm, cea care face diferența în viața celor doi. Iubirea adevărată, cea cu componenta divină, cu siguranță nu ajunge decât atunci când ești apt, este o certitudine. Darul suprem al vieții, cu alte cuvinte, așa cum arată G. Liiceanu în lucrarea *Despre limită*: „*Zei nu dăruiesc orbește. Darul lor are un tâlc și cel care îl primește nu poate fi ales întâmplător. El s-a pregătit îndelung să aștepte darul acesta. Și când îl primește, nici el nu primește orbește. Dăruitorul și cel dăruit sunt legați laolaltă prin dar. Când darul vine de sus, cel dăruit trebuie să fie la înălțimea lui nu numai prin felul recules de a se bucura.*” Astfel, regăsisem un „argument” în plus pentru faptul de a fi apt, demn, vrednic cumva să ai ce să oferi și să continui să înflorești, să oferi din (prea)plinul tău.

Oricât am fi tentați, rațional vorbind, să credem că noi suntem cei care alegem, mai ales în privința relațiilor și oricâte calcule, planuri, scenarii, tablouri mentale ne-am face, Cineva în Designul universal al vieții a trasat cumva niște repere pe care fiecare dintre noi le va întâlni la un moment dat. Astfel, „*Dumnezeu are un drum clar pentru fiecare. Nu există coincidențe. Faptul de a întâlni o anumită persoană ține de voia Domnului. Dar felul în care reacționăm noi la întâlnirea respectivă ține de noi. Fiecare persoană care ne iese în cale e un dar de la Dumnezeu și noi trebuie să ne întrebăm, de fiecare dată, de ce a rânduit*

Dumnezeu să întâlnesc omul ăla”, așa cum părintele Pantelimon reda, cu o luciditate și o forță extraordinară de pătrundere în suflet, în interviul excepțional acordat la un moment dat.

Și-ar fi dorit să fi știut de existența acestui interviu extraordinar așa cum el a fost prezentat, înaintea experimentării uneia dintre cele mai romantice legături. Așa ar fi știut să o aprecieze la adevărata ei valoare poate, dar, de cele mai multe ori, viața îți „livrează” experiențele pentru ca, ulterior, să „extragi” concluziile, să apreciezi ceea ce intervine în viața ta, doar atunci când ești conștient.

Avem nevoie de iubire în viețile noastre?

Iubirea a fascinat și a preocupat din cele mai vechi timpuri mintea și sufletul, încă din Antichitate, și nu întâmplător, pentru că și atunci, ca și acum, exista dorința de repere, de a avea idealuri, care să le ofere oamenilor, în viața de zi cu zi, sentimentul că pot ajunge spre acel ceva înălțător, așa cum este iubirea, dar *Astăzi, mai mult ca oricând*, acestea trebuiau din nou (re)aprinse în conștiința oamenilor. Și cine să facă acest lucru, decât cei care o experimentează în esența și frumusețea ei plenară, sau cei care aspiră și se pregătesc pentru atragerea acesteia în viețile lor... este o certitudine.

Și pentru a ajunge spre ceva înălțător, trebuie să te ridici din praful de peste zi, cu fiecare zi tot mai asiduu, să sapi mai întâi adânc în tine, pentru a putea deveni demn de a fi la înălțimea acestui sentiment

care ne apropie de Divinitate în primul rând, așa cum L.Rebreanu redase sublim în *Adam și Eva* – „*Instinctul iubirii e reminiscența originii divine*”.

Iubirea percepută prin ochii filozofului, ai unuia dintre cei mai importanți oameni de știință, iubirea prin lentila unui cardiolog, a unei persoane monahale, spirituală, psihologică, erau perspective menite a fundamenta sentimentul plinar al iubirii.

Fusese fascinată de faptul că fiecare dintre abordările alese contribuia și întărea ideea că Iubirea era un sentiment, un stadiu al existenței umane la care nu oricine are, să spunem, „acces”, fiind menită doar *Sufletelor alese*.

CE ESTE IUBIREA?

Mai știm să iubim cu adevărat astăzi, care sunt condițiile și treptele iubirii, alegem să iubim sau iubirea survine în viețile noastre pur și simplu, cum recunoaștem iubirea adevărată?, sunt întrebări care o fascinează încă din perioada adolescenței, urmând ca pas cu pas să își găsească răspunsurile la aceste întrebări firești, să facă o analiză riguroasă chiar asupra a ceea ce mai înseamnă Iubirea, astăzi mai mult ca oricând.

Cine ne învață să iubim?, avem nevoie să fim învățați să iubim? Este iubirea un proces de alchimie, care te transformă, te face să mergi spre cea mai frumoasă variantă a ta, despre care nici măcar nu ți-ai fi imaginat? Cum e să suferi pentru că nu ești iubit, pentru că, de fapt, tu nu te iubești pe tine, la nivel de Sine, și nu vei ajunge să fii iubit cu adevărat, până tu nu o vei face în primul rând? Tu însuți te vei întreba de ce ai sentimentul că, doar pe tine parcă, iubirea te ocolește. Erau câteva din *întrebările esențiale*, la care urma să primească răspunsuri prin intermediul celor trei *experiențe semnificative*.

Până nu vom elibera și curăța toate atașamentele și atributele care caracterizează falsa iubire, vom continua

să ne învârtim în cerc și să ratăm timpul prețios pe care îl avem la dispoziție. Astfel, spre exemplu, idee superb redată de poetul persan *Rumi*: „*Datoria voastră nu e să căutați iubirea, datoria voastră e să înlăturați din voi toate barierele pe care le-ați ridicat împotriva ei*”.

În primă fază, poate părea ușor absurd, pentru că la nivel conștient, declarativ, oricine își dorește să iubească și să fie iubit. De ce iubirea ar construi bariere și în ce constau aceste bariere? Pe majoritatea dintre ele le preluăm prin tipare și anumite reprezentări sociale.

Marea și frumoasa surprindere a fost să constate că, dincolo de teoriile clasice ale iubirii, psihologice, există chiar și *Studii despre iubire*, aparținând lui *Jose Ortega y Gasset*, studii la care va apela prin alegerea celor mai sugestive și convingătoare aspecte care au condus-o fără să fi știut spre acest mod de a simți iubirea și a-și imagina iubirea autentică, înălțătoare.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

